

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 19 czerwca 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Østre Landsret – Dania) – TDC A/S przeciwko Teleklagenævnet

(Sprawa C-556/12) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Sieci i usługi łączności elektronicznej — Dyrektywa 2002/19/WE — Artykuł 2 lit. a) — Dostęp do specyficznych elementów sieci oraz do urządzeń towarzyszących i ich użytkowanie — Artykuły 5, 8, 12 i 13 — Właściwość krajowych organów regulacyjnych — Obowiązek związany z dostępem do specyficznych elementów sieci oraz do urządzeń towarzyszących i z ich użytkowaniem — Przedsiębiorstwo posiadające znaczącą pozycję na danym rynku — Przyłącze kablowe łączące znajdujący się w sieci dostępowej punkt rozdzielczy i znajdujący się u użytkownika końcowego punkt końcowy sieci — Proporcjonalność obowiązku uwzględniania uzasadnionych wniosków o dostęp do specyficznych elementów sieci oraz do urządzeń towarzyszących i o ich użytkowanie — Dyrektywa 2002/21/WE — Artykuł 8 — Ogólne założenia służące realizacji zadań krajowych organów regulacyjnych]

(2014/C 282/09)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Østre Landsret

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: TDC A/S

Strona pozwana: Teleklagenævnet

Sentencja

- 1) Artykuł 2 lit. a) oraz art. 8 i 12 dyrektywy 2002/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie dostępu do sieci łączności elektronicznej i urządzeń towarzyszących oraz wzajemnych połączeń (dyrektywy o dostępie), zmienionej dyrektywą 2009/140/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 listopada 2009 r., należy interpretować w ten sposób, że krajowy organ regulacyjny ma prawo nałożyć na operatora komunikacji elektronicznej mającego znaczącą pozycję na danym rynku, tytułem obowiązku uwzględniania uzasadnionych wniosków o dostęp do specyficznych elementów sieci oraz do urządzeń towarzyszących i o ich użytkowanie, obowiązek zainstalowania, na wniosek konkurujących z nim operatorów, przyłącza kablowego o długości nieprzekraczającej 30 m łączącego punkt rozdzielczy sieci dostępu ze znajdującym się u użytkownika końcowego punktem końcowym, w sytuacji gdy obowiązek ten opiera się na charakterze stwierdzonego problemu oraz jest proporcjonalny i uzasadniony w świetle celów określonych w art. 8 ust. 1 dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywy ramowej), zmienionej dyrektywą 2009/140, czego ustalenie należy do sądu odsyłającego.
- 2) Artykuły 8 i 12 dyrektywy 2002/19, zmienionej dyrektywą 2009/140, w związku z art. 13 dyrektywy 2002/19 należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji gdy krajowy organ regulacyjny zamierza nałożyć na operatora sieci komunikacji elektronicznej posiadającego znaczącą pozycję na danym rynku obowiązek zainstalowania przyłączy kablowych w celu podłączenia użytkownika końcowego do sieci, organ ten musi uwzględnić początkową inwestycję zrealizowaną przez danego operatora oraz istnienie mechanizmu kontroli cen pozwalającego odzyskać koszty instalacji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 38 z 9.2.2013.